

си, и отиде въ градъ-тъ и казува на челоуѣцы-тъ: Елате да видите челоуѣкъ, ^мкойто ми каза все что съмь сторилъ; да не бжде той Христосъ? И тѣй излѣзохъ отъ градъ-тъ та идѣхъ къждѣ него.

31 А между това ученици-тъ ^му го моляхъ, и казувахъ: Учителю, яждь. А той имъ рече: Азъ имамъ ястие да ямъ което вы не знаете. За то думажъ ученици-тъ помежду си: Да ли нѣкой му донесе да яде? Казува имъ Исусъ: ^рМое-то ястие е да струвамъ волѣж-тъ на оногова който мя е проводилъ, и да извършъ неговж-тъ работж. Не казувате ли вы, че още четири мѣсеца има, и жетва-та иде? Ето, казувамъ ви, поднигѣте очи-тъ си, и виждете нивя-та, че ^бжъ вече бѣлы за жетвж. ^иИ който жъне зема заплата, и събира плодъ въ животъ вѣченъ, за да ся радватъ наедно и който сѣе и който жъне. Защото въ това нѣщо истинска е рѣчь-та: „Че другъ е който сѣе и другъ който жъне.“ Азъ вы проводихъ да жънете това въ което вы не ете ся трудилъ; други ся трудихъ, и вы влѣзохте въ тѣхнѣй-тъ трудъ. И отъ тойзи градъ мнозина Самаряни-повѣрувахъ въ него ^поради думж-тъ на женж-тъ която свидѣтелствоваше: „Че ми каза венчко що съмь сторилъ.“ И тѣй когато дойдохъ Самаряни-тъ при него, моляхъ ^му ся да остане при тѣхъ: и прѣсѣдѣ тамъ два дни. И още по мнозина повѣрувахъ ^поради негово-то слово; А на женж-тъ казувахъ: Ный не вѣрувамъ вече за твоѣж-тъ думж; понеже ^ссами чухмы, и знаемъ че тойзи е наистинж Спаситель мѣра, Христосъ.

43 А слѣдъ тѣзи два дена излѣзе отъ тамо и отиде въ Галилеѣж. Защото ^ссамъ си Исусъ свидѣтелствова че пророкъ въ отечество-то си нѣма почестъ. И когато дойде въ Галилеѣж, прѣяхъ го Галилеяни-тъ, како бѣхъ видѣли венчко що стори въ Иерусалимъ въ праздникъ-тъ; ^изащото и тѣ бѣхъ дошли на праздникъ-тъ.

46 И дойде Исусъ пакъ въ Канж Галилеѣжж, ^идѣто направи водж-тъ вино. И имаше нѣкой си царскѣй челоуѣкъ, на когото сынъ ^му бѣ боленъ въ Капернаумъ. Той като чу за Исуса че е дошелъ отъ Иудеѣж въ Галилеѣж, отиде при него, и моляше ^му ся да слѣзе и да исцѣли сына ^му; защото щѣше да умре. Тогдази ^му рече Исусъ: „Ако не видите знаменія и чудеса, не щете повѣрува. Казува ^му царскѣй-тъ челоуѣкъ: Господи, слѣзъ докдѣ не е умрѣло дѣте-то ми. Казува

му Исусъ: Иди си, сынъ ти е живъ. И повѣрува челоуѣкъ-тъ на рѣчь-тъж коюто ^му рече Исусъ, и отиваше си. И когато той вече слѣзѣше, срѣщихъ го слугы-тъ ^му, и обадихъ ^му и казахъ: Сынъ ти е живъ. А той гы попыта, въ кой часъ ^му станж по леко; и рекохъ ^му: Вчера по седмъ-тъ часа го остави трескъ-тъж.

53 И тѣй разумѣ баща-та че ^това стѣше въ онзи часъ, въ който ^му рече Исусъ: Сынъ ти е живъ; и повѣрува той и вѣрчкѣй-тъ ^му домъ. Това пакъ второ чудо стори Исусъ отъ какъ дойде изъ Иудеѣж въ Галилеѣж.

ГЛАВА 5.

1 Подирь това ^ббше праздникъ Иудейскѣй, и възвѣзе Исусъ въ Иерусалимъ.

2 А въ Иерусалимъ близу до овчж-тъж ^портъ има кжпалнѣж, която по Еврейскы ся ^знаица Внесада, и има петъ притвора. Въ тѣхъ стѣжехъ тогѣмо множество болни, слѣпы, хроми, сухи, който чакахъ дви-^грати до на водж-тъж. ^иЗащото отъ врѣме ^теи оубже слѣзуваше ангель въ кжпалнѣж-тъ, и размжщаше водж-тъж; и тѣй който влазѣше пръвъ слѣдъ размжщанѣ-то на водж-тъж, здравъ бываше отъ каквжто ^бболестъ и да бше боленъ. И тамо имаше нѣкой си челоуѣкъ боленъ отъ тридесетъ ^би осемъ години. Него видѣ Исусъ че лѣжи, и понеже знаеше че отъ много врѣме ^создравѣшь? Отговори ^му болнѣй-тъ: Господине, нѣмамъ челоуѣкъ да мя тури въ кжпалнѣж-тъж, когато ся размжти вода-та; и когато азъ отхождамъ, другъ ^прѣди мене слѣзнува. Казува ^му Исусъ: ^сСтани, ^ддигни одръ-тъ си, и ходи. И тозъ часъ челоуѣкъ-тъ оздравѣ, и задинж одръ-тъ си, и ходѣше: а тойзи день ^ббше сжбота. И казувахъ Иудей-тъ на исцѣлѣнѣй-тъ: Сжбота е, ^ине ти е простено ^дда дигнешъ одръ-тъ си. Отговори имъ: Онзи който мя исцѣли, той ми рече: Дигни одръ-тъ си, и ходи. Попытахъ го: Кой е челоуѣкъ-тъ що ти рече: Дигни одръ-тъ си и ходи? А исцѣленный-тъ не знаеше кой е; защото Исусъ ся уклони, понеже имаше народъ много на това мѣсто. Подирь това намѣрува го Исусъ въ храмъ-тъ, и рече ^му: Ето, сега станж ты здравъ; ^ине согрышайашъ вече, да ти не стане нѣщо по ^бзло. Отиде ^проче челоуѣкъ-тъ и обадѣ на Иудей-тъ че Исусъ е който го исцѣли.

16 И за това Иудей-тъ гоняхъ Исуса, и ищѣхъ да го убѣжтъ; ^изащото правѣше

^м Ст. 25.
^р Іов. 23; 12. Гл. 6; 38. 17;
 4. 19; 30.
^б Мат. 9; 37. Лук. 10; 2.
^и Дан. 12; 3.
^а Ст. 29.
^и Гл. 17; 8. 1 Іован. 4; 14.

^и Мат. 13; 57. Мар. 6; 4. Лук.
 4; 24.
^и Гл. 2; 23. 3; 2.
^б Втор. 16; 16.
^и Гл. 2; 1. 11.
^и 1 Кор. 1; 22.

^а Лев. 23; 2. Втор. 16; 1. Гл.
 2; 13.
^б Неем. 3; 1. 12; 39.
^и Мат. 9; 6. Мар. 2; 11. Лук.
 5; 24.
^и Гл. 9; 14.
^и Исх. 20; 10. Неем. 13; 19.

Іер. 17; 21 и др. Мат. 12;
 2. Мар. 2; 24. 3; 4. Лук. 6;
 2. 13; 14.
^и Мат. 12; 45. Гл. 8; 11.
 5; 24.